

[H. C. Toft.]

med andre ord sige, at alle, der rammes af amtsbeskatningen — og det er alle grundejere med undtagelse af landbrugerne, der jo får godtgjort deres skat af staten uanset promillen — altså at alle grundejere i amterne på grund af det store udskrivningsbehov, som amterne har, må forvente at få en højere udgift til bolig, en højere udgift til leje, og det er en urimelig stigning, som det konservative folkeparti ikke ønsker at være med til.

Vi kan jo også prøve at belyse det med et andet eksempel. Lad mig nævne en grundejendom, der havde en grundværdi på 10.000 kr., og som nu får en grundværdi på 30.000 kr.; før kunne man af denne ejendom udskrive 200 kr. i skat; på den nye grundværdi kan man nu udskrive 600 kr. i skat; det vil sige, at man på lejen af dette hus lægger en stigning på 400 kr.

Dette er altså, hvad forliget bl. a. indebærer, hvad det er lykkedes at opnå ved forliget, og vi kan ikke andet end være tilfreds med, at der er noget af det, der er lykkedes. Det, vi er tilfreds med, er, at man har fået lagt en maksimumgrænse ved de 35 promille ude i sognekommunerne, for så lægges der dog et vist loft over, hvor højt man kan gå. Men for amtskommunernes vedkommende er der ikke nået noget resultat. For bykommunerne er der heller ikke nået noget som helst resultat. Landbruget er ens stillet. Det vil med andre ord sige, at man i alt fald har sikret sig, at landbrugsejendommene ikke kan beskattes med mere end højst 35 promille, og at man i sognekommuner, hvor der er bymæssig bebyggelse, ej heller kan gå højere end til de 35 promille. Det er en gevinst, at man dog har fået sat en grænse. Men man indfører jo samtidig en bundgrænse, den, som både venstre og vi var imod, da vi gennemførte lovgivningen i 1960-61; nu indfører man igen en bundgrænse på 10 promille.

Jeg vil derfor gerne have lov at rejse det spørgsmål, om det nu var de 440 mill. kr. mere i afgift værd. Det må jo nogen have

vurderet det til. Jeg ser sådan på det — men det kan man jo vurdere forskelligt — at det er en høj pris for at sikre, at kommunerne ikke kan gå højere end de 35 promille og kun i ét eneste år. Vi ved ikke, om vi til næste år igen står i den situation at skulle lave om på vor grundbeskatning til amt og kommuner, og om regeringspartierne da kommer med forslag af samme indhold som regeringsforslagene i år.

Jeg har fremhævet det positive ved forliget, altså dette maksimum på 35 promille. Det har ofte været min opgave for det konservative folkeparti her i salen at tale landbrugets sag og belyse landbrugets problemer. Herunder har det også ofte været min opgave at tale for, at landbrugets ejendomsskatter måtte afvikles. Det har dog altid, når vi har behandlet ejendomsskatterne, samtidig selvfølgelig været min opgave at belyse, hvad grundskatterne betød for alle andre borgere her i landet, og den linje, det konservative folkeparti har lagt på disse områder, har altid sigtet mod en ligestilling, også for andre borgere end landbrugerne. Det er ved det forlig, der er indgået, sikret landmændene, at de i alt fald ikke kan blive beskattet med mere end 35 promille; men der er, som jeg sagde før, bortset fra 235 kommuner, ingen garanti for, men tværtimod vel en sandsynlighed for, at de fleste landmænd i kroner og øre vil komme til at betale mere i sognekommunale grundskatter.

Nu drejer dette forlig sig jo kun om ét år, og derfor ville vi egentlig gerne have lov til at rette et spørgsmål — det skulle vel rettes til den højtærede statsminister, han er her ikke, men jeg retter det så til den højtærede indenrigsminister. Jeg hørte i radioen og har læst det i avisen, at statsministeren i en tale i Løgstør har givet udtryk for, at socialdemokratiet ikke har givet afkald på sin principielle stilling til ejendomsskatte lovgivningen; jeg går ud fra, at det var den indstilling, man havde, da man udformede de lovforslag, som regeringen fremsatte den 21. oktober. Endvidere er